

spotmedia.ro

Optimism foarte bine temperat: cordonul sanitar din Europa de Est - spotmedia.ro

Cititor Spot

6-8 minutes

Va fi situația din Belarus rezolvată de o înțelegere între aceste puteri, între UE și Rusia? Puțin probabil, atâta vreme cât nu este luată în calcul masa de manifestanți. Orice încercare de rezolvare a situației „peste” vocea celor care manifestează este sortită eșecului.

Efortul lor, răzvrătirea lor, dorința lor de libertate unde sunt în această ecuație? Sigur că marile puteri judecă rece, în funcție de interesele lor, iar manifestanții din Belarus judecă mai mult cu inima. Dar poporul nu e o cantitate neglijabilă, ci principalul actor și trebuie ținut cont mai ales de vocea sa, oricât de mult ar părea că simplifică problema niște negocieri peste capul manifestanților între UE și Rusia.

Că se va face pașnic, că se va ajunge la vărsare de sânge, plecarea lui Lukașenko de la putere va însemna o pierdere pentru Rusia.

[Zilele lui Lukașenko la conducere sunt numărate. Putin vrea un lider apropiat de Moscova. Uniunea Europeană nu e de acord](#)

De la o țară care de bine, de rău era lipită de Rusia și depindea aproape în totalitate de ea, Belarusul va deveni o țară neutră. Neutralitatea ei va apăra statele baltice și va izola Rusia înăuntrul granițelor ei naturale. Cum va digerea această înfrângere liderul de la Kremlin?

[Dan Dungaciu: Vestea proastă este că nu suntem într-un nou Război Rece. Proiecția este un cordon sanitar de la Prut până în Belarus – Interviu](#)

Cordonul sanitar din Europa de Est este o construcție politică din țări care să nu fie nici de partea Rusiei, nici de partea UE. Practic, aceste țări sunt Ucraina, Moldova și Belarus. Dar știm bine că nu există neutralitate în zona dintre UE și Rusia, ci proiecții diferite de putere într-o țară sau alta din partea celor doi competitori.

Dacă acceptăm ideea aceasta, vom constata că proiecția puterii ruse în zonă nu mai este la fel de puternică precum înainte și probabil că în viitor nici nu va mai fi.

Democratizarea vieții în aceste state, lentă, cu suișuri și coborâșuri, va duce în cele din urmă la creșterea nivelului de trai, la creșterea economică. Or, asta se poate face doar prin schimburi comerciale cu UE, Rusia nu prea are ce oferi în afara presiunii militare și a gazului natural.

Ca atare, inevitabil, **aceste state se vor lipi economic de UE în viitor, într-un timp rezonabil.** Chiar dacă vorbim aici de o perioadă de cel puțin două-trei decenii sau poate și mai mult, Rusia nu poate opri procesul, îl poate doar întârzia și nu poate să nu se teamă de o atare perspectivă.

Temerile lui Putin și Lukașenko

Cât de mult se teme Putin de un astfel de scenariu o dovedește otrăvirea lui Navalnîi. Modul cum a fost realizată operațiunea, pornind de la premisa că puterea din Rusia este în spatele tentativei, ne poate duce cu gândul la o acțiune pripită, la o acțiune care avea scenariul scris, dar în care au jucat actori de mâna a doua.

Probabil că serviciile secrete ruse au antrenat niște oameni ca să facă asta, dar urgența comenzii le-a dat planurile peste cap.

Pripeala asta dovedește frica existentă la Kremlin.

[Miza otrăvirii lui Navalnîi pentru calculele lui Putin în Belarus. De ce contează și pentru România cum va fi îndepărtat dictatorul Lukașenko – Interviu](#)

Nevoia de a-l opri pe Navalnîi, văzut probabil de Putin ca singurul în stare să preia focul de la Minsk și să aprindă Rusia, a fost atât de mare că rațiunea a cedat în fața fricii.

Asta spune mult despre temerile liderului de la Kremlin. Temerea este atât de mare încât Putin ar fi gata să riște și să intervină militar ca să stingă focul din Belarus, în ciuda protestelor NATO și a opoziției din Belarus.

Apoi, nici Rusia nu va rămâne încremenită în proiectul Putin, pe termen lung se va schimba și ea, se va mai îmblânzi, fie datorită societății civile care se va sătura de despotism, fie dacă la Kremlin vine un lider mai deschis jocului democratic intern și mai opac războiului neconvențional purtat de Rusia cu UE.

Dar până atunci, **cordoanul sanitar din Europa de Est va rămâne teren de acțiune rusesc, nimeni nu trebuie să-și facă iluzii.**

Acolo se va scrie istoria viitoare.

Pe acest proces de îmblânzire a fiarei pariază cuplul Merkel-Macron în relația cu Rusia. Războiul Rece a fost o situație generată de conflictul ireductibil dintre comunism și capitalism. Azi nu mai avem parte de așa ceva și nu se poate reveni la viziunea aceea.

Acum avem de-a face cu o situație fluidă, avem de-a face cu un amestec de politici economice și de intervenții sociale care face orice referire la concepția războiului rece de neaplicat.

Pe lângă acțiunea Occidentului în zonă, foarte multe vor depinde de deșteptarea socială și politică a societății ruse, de creșterea nemulțumirii populare, de scăderea încrederii oamenilor lui Putin în Putin.

Cum am spus, liderul de la Kremlin e speriat și asta o dovedește din plin tentativa de otrăvire a opozantului Navalnîi.

[Mii de oameni protestează în estul Rusiei: "Putin, bea niște ceai!"](#)

Revolta din Habarovsk ce durează de șapte săptămâni nu se domolește. Este posibil ca evenimentele din Belarus conjugate cu cele din Rusia să-i facă pe unii dintre potențaii ruși să pună la îndoială viabilitatea proiectului Putin, iar evenimentele să se precipite.

Orice fisură în picioarele de lut ale ursului de la Răsărit e binevenită.

România nu poate să rămână un simplu spectator

România nu trebuie să aștepte acele vremuri, nu poate rămâne un simplu spectator ca până acum. Dar nu acțiunile Ministerului de

Externe fi decisive, nu doar ele vor duce la o poziție confortabilă în zonă pentru România, chiar dacă ele vor continua eforturile de impunere a politicii NATO în regiune.

Pentru asta România trebuie să facă ce e necesar mai întâi pe plan intern, să iasă din perioada asta nefastă politic de stagnare pesedistă și să se dezvolte economic. O Românie puternică economic și stabilă politic este și în interesul NATO, nu numai al nostru.

România trebuie să ajungă la un nivel care să-i permită să-și proiecteze puterea economică în Moldova, investind acolo, urnind economia statului frate, legând-o de a țării. **Interesul nostru este ca economia Moldovei să ajungă dependentă de cea a României, în ideea că undeva în viitor ele să devină totuna.** Când unirea economică se va face, cea politică va aștepta febrilă după colț.

Până la urmă, chiar dacă dincolo de Prut nu va fi vreo revoltă ca cea din Belarus, e posibil ca în timp Moldova să fie trasă mai aproape de UE din îmbrățișarea rusă. Iar când relațiile UE-Rusia se vor domoli, va veni poate momentul să se facă și unirea politică, dacă cea economică va fi fapt împlinit.

Mihai Opreșor, cititor Spot